

BESZÁMOLÓ, SCOLI-TÁBOR 2014

Idei évi táborunk megint kicsit különbözött az előző évektől, hiszen **történelmi lépésre** szántuk el magunkat. A táboraink idén lettek **10évesek**, így eldöntöttük: ideje kinevelni az **utánpótlást**.

Tavasszal **ifivezetői pozíciókat** hirdettünk elsősorban az előző években velünk táborozó, ma már fiatal felnőtt, valaha korzettet viselt vagy operált páciensek részére. Természetesen nagy lelkesedés fogadta a kiírást és sokan pályáztak. Négy helyet töltöttünk be ily módon, s aztán a megszokottnál nagyobb felnőtt csapattal (9fővel) készültünk az idei, jubileumi táborra.

A szokásos **helyszínünket is megváltoztattuk**, mert bár a dégi Borostyán Panzió hosszú ideig „bölcsője” volt a táborainknak, de éreztük: ennyi idő után ott már nem tudunk megújulni. A kihívás tehát kétszeres, sokszoros volt: amellet hogy a magunk által felállított mérce igen magas (ismét egy felejtethetlen élményt szerettünk volna szerezni a gyerekeknek), de idén mindezt új környezetben kellett megvalósítanunk és úgy, hogy közben tanítunk és felelősséget vállalunk a kezdők minden lépéséért is.

Festői környezetben találtuk meg az idei szálláshelyünket: az **Őrség** kicsiny falujában, Szalafőn, a **Gatter Fogadóban** nyaraltunk. Bár magát a fogadót színültig megtöltöttük, de ez azzal az előnnyel is járt, hogy rajtunk kívül más nem nyaralt ott, ez a családi-bensőséges hangulat pedig alapvető igénye táborainknak. Elképesztő belső kialakítás és páratlan ötletesség jellemzi az épületet. A felnőtt csapat a tábort megelőző héten előzetes környezettanulmányra és csapatépítésre is odalátogatott, s hogy ez mennyire elengedhetetlen volt, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy az egyik – amúgy remeknek tűnő – programot le is kellett törölnünk a tapasztalataink birtokában. Az Őrségben a biciklizésnek nagy hagyománya van, előzetesen tehát két napra foglaltunk az egész tábor számára bicikliket, de a látogatásunk alkalmával bebizonyosodott, hogy az őrségi hegyes-dombos vidék által támasztott kihívásokat veszélyes megpróbálni 47 nagyon különböző életkorú, terhelhetőségű és a korzettel épp csak ismerkedő gyermekkel. Ennek ellenére a csodálatos környezet remek programlehetőségeket kínált a kerékpározáson túl is, amikkel éltünk is bőven. Az egyetlen hátránya táborhelyválasztásunknak a rendkívül nagy távolság és az ezzel járó nagyon hosszú buszút volt, amely próbára tette gyerekeink tűrőképességét.

A gyerekek között **kilenc és fél éves** volt a legfiatalabb, és **18 éves** a legidősebb. Ez a tény önmagában újabb kihívást jelentett, hiszen a legkisebb ráadásul még sosem táborozott egyedül, s az összes felnőtt közös erőfeszítése kellett, hogy az első – nehezen induló – táborozás valódi élmény legyen számára. A nagyobbak természetesen a tapasztalt „veterán” jó értelemben vett elvárásaival érkeztek, s nem kevesebbet, mint egy újabb csodatábort reméltek. Egy alig fél éve operált, korábban korzettet viselő kisasszonyra is külön figyeltünk, de az ő jelenléte nagy segítség volt azoknak, akiknek a közeljövőben szintén a műtét szükségességével kell szembenéznük.

Programjaink hagyományos és új elemekből épültek fel. Mint mindig most is egy olyan **komplex** rehabilitációs program megvalósítására törekedtünk, amely egyaránt célozza a **fizikális** megerősítést, s a **mentális**, az **érzelmi** támogatást is. A gerincferdülés és kezelési módjainak, a korzett vagy a műtét szükségességének elfogadtatása, intellektuális megértetése, az ezzel járó pszichés terhek csökkentése, illetve a fizikális hozzászokás, korrekciós és egyéb mozgásformák kipróbálása volt a cél. Az első napon sorversenyekkel, játékokkal oldottuk a még feszélyezett, egymást és minket sem ismerő gyermekek

hangulatát, illetve sor került a négy – egész héten át működő – kreatív csapatok kialakítására is. A gyerekek **táncos, kézműves, újságíró és színjászó** csoportban tevékenykedtek, és minden csoport a hét végére egy produkcióval lepte meg a többieket.

A vicces reggeli tornák után délelőttjeinket a hagyományos „órarendszerű” foglalkozások töltötték ki: **sport, gyógytorna, elsősegély, önismereti játék** váltották egymást vetésforgószerűen, különböző vezetők irányítása mellett. Kedden délután egy helyi jellegzetességgel, az **olajütés** hagyományával ismerkedtünk, majd a táborhelyre visszaérve egy igazi kincset, a titokban odalátogató **Feri bácsit**, korzettkészítő mestert kellett megkeresniük a táborozóknak. Csillogó szemmel hallgatták a gyerekek Feri bácsit, amikor arról beszélt, milyen jó barát tud lenni a korzett. A napot egy **Mindent vagy semmit** vetélkedővel fejeztük be. Napjainkat – nem melleleg – rövid **videóösszeállításban** mindennap megmutattuk a Facebookon, így a szülők is követni tudták a táborozást. Szerdán túrázni vittük a gyerekeket az erdőbe, hogy az elterelő hadművelet alatt felállíthassák a fogadóban az **Óriástársasjátékot**, amit pályázaton nyertünk a tábor egy napjára. Logikai, ügyességi és más feladatokat játszhattak a gyerekek a nagy méretű, színes, eredeti játék segítségével. A délutáni szabadprogram, medencézés és majd kreatív foglalkozás után este végre **korzettdekorálás** következett, amely nemcsak a gyerekek egyik kedves tevékenysége, de jól mutatja az érzelmi elfogadásban megtett hosszú útjukat is. Csütörtökön a közeli csodaszép **tóhoz** látogattunk és az egész délutánt fürdéssel, strandolással töltöttük. Vacsora után a **gerincferdülésről és a kezelésről beszélgettünk** a korábban kitöltött totó segítségével, s aztán spontán ünneplés és színdarab következett, hiszen kiderült: az egyik ifivezetőnket felvették az orvosi egyetemre. Stílszerűnek látszott az, hogy épp a táborban értesült a jó hírről, hiszen pályaválasztásában erős motivációt jelentett a gerincferdülésben való érintettsége. A pénteki nap az előzőeknél is szuperebb programokat ígért: fiúk a lányok ellen vívtak ádáz vízilufi csatát, majd **számháborúban** mérkőztek meg a csapatok a szénabálák tövében. A számháborúból visszatérő seregeket pedig a fogadóban – meglepetésre – **hazai és külföldi hírességek** várták! Járt nálunk ByeAlex, Korda György és Balázs Klári, tiszteletét tette maga Lady Gaga és Madonna is és hamvaiból feltámadt ez alkalomra Michael Jackson is. A nagy előkészületekkel járó, hagyományos beöltözős játék nemcsak a gyerekek, hanem a felnőttek kedvence is. Nagy örömünkre a hírességek még vacsorára is maradtak és számtalan közös fotót készítettek a gyermekekkel. A szombati nap nagy „dobása” a másik kedvenc játékunk az ún. **Portya** volt, amely egész Szalafőn át vezet és különböző nehéz feladatokat kell útközben megoldani, s ráadásul időre kell teljesíteni a küldetést. A portyázó csapatok hangulatos **szalonnasütés** mellett osztották meg az élményeiket este. Ezt követően pedig végre sor került a nagy **produkciók** bemutatására: csodáltuk a táncosok fergeteges előadását, a képzőművészek óriási absztrakt művét, a Korzettes Firkálmányok újabb számát és a színjászók parádés előadását. **Táborzáró totónkra** már késő este került sor és az ünnepélyes **eredményhirdetés** után kezdődött az **ünneplés**, a hajnalig tartó közös **buli**. Kordáék slágere, a Mamma Maria a tábor slágerévé vált, így a fiúk jóvoltából még vasárnap hajnalban, szerenádként is felcsendült...ezekkel a dallamokkal ért véget vasárnap a jubileumi scoli-táborunk, amely 47 gyereknek és 9 felnőttnek jelentett – úgy hisszük – különleges élményt.

A táborunk tehát – büszkén jelentjük – olyan volt, mint szokott. Intenzív, gazdag és minden értelemben sokat adó. Ugyanakkor nagyon új is volt, hiszen körvonalazódik a folytatás, a staféta továbbadása és – reméljük – az újabb tíz év. Annak a júliusi egy hétnek a feldolgozása még mindig tart. Számtalan videó vár még megtekintésre, a fotók begyűjtésre, az emlékek pedig elraktározásra. Valahova oda, ahol a féltett kincseket őrizzük...